

og en anden købe et begrænset Kvantum udenfor sin Ration, er aldeles sikkert, det er en Interesse, der ligger mellem 10 og 15 Mill. Kr., og det er kun disse finansielle Grunde, vi har haft for dette vort foreløbige Forslag. Det tog selvfølgelig ikke Sigte paa at sikre de rige et ubegrænset Kvantum Smør. Thi det bedste, man overhovedet kan gøre for de rige, er slet intet at foretage sig, saa klarer de sig udmærket og bedst. Men for øvrigt maa jeg sige, at den Del af vort Forslag, som tog Sigte paa en Ombytning af Smør med Flæsk og Fedtstoffer for mindre bemidlede og en Køberet til en forhøjet Pris for de mere bemidlede, ikke var vor Opfindelse, den fandtes netop i et Forslag, der var os forelagt fra Ernæringsraadet, og det forekommer mig derfor lidet hensynsfuldt mod Ernæringsraadet, at man som Bilag her kun optager den lille Del af Forslaget, vi har stillet, medens man i øvrigt lader Ernæringsraadets Forslag, som det da var fremlagt, ude af Betragtning.

Endvidere savner jeg ogsaa et Forslag, der var fuldt udarbejdet i Paragraffer af Folketingsmand N. Frederiksen. Dette Forslag havde ogsaa denne Ombytningsregel og denne Ret til at købe, og det forekommer mig derfor, at det heller ikke er hensynsfuldt mod det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen), at man ikke har optaget dette Forslag i Bilagene til Lovforslaget.

Jeg har tænkt mig — og jeg føler mig overbevist om, at det ogsaa gælder min Medforslagsstiller Husmand Johannes Hansen og naturligvis ogsaa det ærede Medlem fra Lejre — som en Nødvendighed, at der for mange i vort Samfund foretoges en større Nedsættelse af Smørprisen, end der var foreslaaet, først 2 Kr. og senere 1 Kr. 75 Øre, og dette havde vi, det gælder i alt Fald for mit Vedkommende, tænkt os skulde ske ved Kommunernes Hjælp i Henhold til Dyrtidsloven. Dette er jo ikke noget ukendt. Det er noget, man allerede har i en Række Kommuner, jeg skal saaledes blot for Københavns Vedkommende minde om Mælkekortene og Kokeskortene, og det er da endelig ogsaa saaledes, at hvad enten man nedsætter Smørprisen til 2 Kr. eller til 1 Kr. 75 Øre eller endog, som det her er foreslaaet, til 1 Kr. 60 Øre, vil dermed Dyrtidslovens Medvirken ikke være overflødiggjort, ja, det vil maaske end ikke være overflødiggjort ved Hjælp af Dyrtidsloven at fore-

tage yderligere Nedsættelse overfor visse Folk i vort Samfund.

Naar jeg har tænkt mig Dyrtidslovens Medvirkning her, er det, fordi Forholdene i de forskellige Kommuner er i høj Grad forskellige. Herfor kan der anføres mange Beviser, jeg skal nøjes med at illustrere det med et enkelt. Forbruget af Smør, Margarine og Fedt i Familier i Oktober 1915 og Oktober 1916 er opgjort i Statistisk Aarbog, idet en Familie i denne Undersøgelse er regnet til $4\frac{1}{2}$ Personer, og Familiens ugentlige Indtægt er i Hovedstaden regnet til 47 Kr., i Provinsbyerne til 37 Kr., og naar alle Forhold tages i Betragtning, er disse Familier vel saa nogenlunde ligestillede i Henseende til Købevne. I Hovedstaden var Forbruget af Smør i Oktober 1915: 140 g, i Oktober 1916: 156 g, af Margarine i Oktober 1915: 1,462 g, i Oktober 1916: 1,523 g, af Fedt henholdsvis 238 g og 262 g, i alt i Oktober 1915: 1,840 g, i Oktober 1916: 1,941 g. Der er altsaa en Stigning paa omtrent 100 g. I Provinsbyerne var Forbruget af Smør i Oktober 1915 for den tilsvarende Familie 88 g, i Oktober 1916: 14 g, af Margarine henholdsvis 1,535 g og 1,598 g, af Fedt henholdsvis 235 g og 133 g, i alt i Oktober 1915: 1,858 g og i Oktober 1916: 1,745 g. Her er der altsaa en modsvarende Bevægelse, en Nedgang paa godt 100 g. Dette illustrerer, at Forholdene ligger meget forskelligt omkring i de forskellige Kommuner, og at der derfor kun kan tages Hensyn til disse Forskelligheder derved, at Kommunalbestyrelserne medvirker i Henhold til Dyrtidsloven.

Jeg skal nu sige lidt om Lovforslagets finansielle Virkning. I Lovforslagets Motiver staar der nævnt som en sikker Udgift 32,74 Mill. Kr. Lidt længere henne er der ligesom gemt en lille Udgift paa 28,8 Mill. Kr. Den sidste Udgifts Størrelse vil komme til at staa i Forhold til den Udførselsmængde af Smør, vi kan faa, og den Pris, vi kan opnaa derfor, men da begge disse Faktorer er ret ukendte, hvorimod den Faktor, der er udtrykt i Vissheden om stor Foderknaphed, er kendt, gør man sikkert rigtigst i at regne med en betydelig Nedgang. Jeg tror derfor, at Udgiften vil blive langt nærmere ved 60 Mill. Kr. end ved det førstnævnte Tal, 32,74 Mill. Kr. Af den højtærede Finansministers Udtalelser forleden Dag om de sikre Udgifter, der ventede Nationen, fik vi intet lyst Billede at se, idet den højtærede Finansminister opgjorde som sikker-